

תורת אביגדור

זוּגָדִים!

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: אהרן ספֿטנר
איורים: מירי וינרב

פְּרָשֶׁת פְּקוּדֵי - הַחֹדֶשׁ תשפ"ה

הַעוֹלָם וְהַמְצוּוֹת

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה
להנצחות: 02-966-5295

פְּרִשֶׁת פְּקוּדֵי - הַחֹדֶשׁ תִּשְׁפָּ"ה הָעוֹלָם וְהַמְצוּוֹת

אֲבָרְהָם יִצְחָק שְׁטָרן פֶּסַע לְכוּן "מֵאֲפֵי־שֵׁטָרן" לְאַחַר סִיּוּם יוֹם הַלְמוּדִים בְּחִידָר. הַיּוֹם אָבָא יֵאלֶץ לְהִשְׁאֵר בְּמֵאֲפֵיָה עַד שְׁעָה מְאַחֶרֶת, אֲךָ מִכִּיּוֹן שֶׁהוּא לֹא רָצָה לְהַפְסִיד אֶת הַלְמוּד הַקְּבוּעַ עִם בְּנוֹ, נִקְבַּע שֶׁהַיּוֹם הֵם יִלְמְדוּ בְּמִשְׁרָדוֹ שֶׁל אָבָא. בְּעוֹד אֲבָרְהָם יִצְחָק מֵתְקַרֵּב לְמֵאֲפֵיָה, הוּא הִבִּיט לְעֵבֶר הַבְּנֵי הַחֹדֶשׁ שֶׁנִּבְּנָה לֹא מִזְמַן בְּעֵבֶר הַשְּׁנִי שֶׁל הָרְחוֹב, וְהִבְחִין בְּשׂוֹרָה אֶרְכָּה שֶׁל אֲנָשִׁים הַמְמַתִּינִים בַּפֶּתַח.

"בְּרוּכִים הַבָּאִים לְמַעַמְד הַפְּתִיחָה הַגָּדוֹל שֶׁל 'מֵאֲפֵה הַבוּטִיק הַכָּשֵׁר שֶׁל פִּיט'!" נִכְתַּב עַל גְּבִי שְׁלֵט נוֹצֵץ שֶׁהִתְנוֹסֵס בְּקִדְמַת הַבְּנֵי. "הַמְּקוֹם הַיְחִיד שֶׁבּוֹ יְהוּדֵי חֲרָדֵי קוֹנֵה מֵאֲפִים!"

אֲבָרְהָם יִצְחָק הֵעִיָּה אֶת פְּנָיו; הוּא לֹא אָהֵב אֶת מָה שֶׁרָאָה. הוּא חָצָה אֶת הַכְּבִישׁ בְּמַהִירוֹת, וְנִכְנַס לְמֵאֲפֵי־שֵׁטָרן. הוּא נוֹפֵף לְשִׁלּוֹם לְעֵבֶר הַמּוֹכֵר שֵׁיִשֵּׁב בְּקִפָּה, וְאַחֵר נִכְנַס לְדָלֶת שֶׁעָלָיו נִכְתַּב "צֹת בְּלִבְד", חֲלָף עַל פְּנֵי תַנּוּרֵי הָעֶנֶק שֶׁבָּהֶם נֶאֱפוּ חֲלוֹת, סָבִיב מְכוֹנוֹת הָעוֹגִיוֹת שׁוֹקוֹלֵד-צִ'פּוֹס וְהַדּוֹנָטְס', וְנִכְנַס לְחֶדֶר הַבָּא.

אֲךָ בְּמִקּוֹם לְעֶצֶר כְּדַרְכּוֹ לְכַמָּה רְגָעִים כְּדֵי לְרַאוֹת אֶת מֵאֲפֵי-הַנְּסוּי שֶׁנֶּאֱפוּ בְּחֶדֶר הַנְּסוּיִים, הוּא פֶּסַע בְּמַהִירוֹת בְּמוֹרֵד הַמְסֻדָּרוֹן הַמּוֹבִיל אֶל הַמִּשְׁרָדִים.

"שִׁלּוֹם אֲבָרְהָם יִצְחָק, אָבִיךָ מִמֵּתִין לָךְ," אָמַר עוֹזְרוֹ הָאִישִׁי שֶׁל אָבָא בְּחִיּוֹךְ.

"תּוֹדָה," עָנָה אֲבָרְהָם יִצְחָק, וְנִכְנַס אֶל מִשְׁרָדוֹ שֶׁל אָבָא.

"אֲבָרְהָם יִצְחָק, מָה קָרָה?" שָׁאַל אָבָא, שֶׁהָרִים אֶת מַבְטוֹ מִשְׁלַחַן הָעֵבֹדָה וְשָׁם לֵב לְמַבֵּט הַמֵּדָאָה שֶׁנִּבְּטַע עַל פְּנָיו שֶׁל בְּנוֹ.

אֲבָרְהָם יִצְחָק סָפַר לְאָבִיו אוֹדוֹת מֵאֲפֵה הַבוּטִיק הַכָּשֵׁר שֶׁל פִּיט.

"אָבָא, כָּתוּב בְּשִׁלְט שְׁאֲצֵלָם מְכִינִים אֶת הַמֵּאֲפִים הַטְּעִימִים בְּיוֹתֵר בְּעוֹלָם," אָמַר. "וַיִּשׁ שָׁם שֶׁבְּעָה חֲדָרֵי נְסוּיִים, וְהֵם טוֹעֲנִים שֶׁהֵם הַצְּלִיחוּ לְהַמְצִיא דוֹנָט שֵׁיִשׁ בּוֹ רַק חֲצִי חָרָה! אָבָא, הֵם יִגְרְמוּ לָךְ לְפֶשֶׁט רָגֶל. מָה תַעֲשֶׂה???"

"אֲבָרְהָם יִצְחָק, שֵׁב בְּבִקְשָׁה," אָמַר אָבָא בְּחֵם. "דְּבַר רֵאשׁוֹן, פְּרִנְסָה זָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הקדוש ברוך הוא זה שמחליט האם יעד כמה העסק שלי יצליח, לא איזה גוי בשם פייט שהחליט למכר את העסק לממכר-מכוניות-ד-שנה שנהל, ולפתח מאפיה כשרה.

"אבל אבא, איך תוכל להתמודד מול דונטס עם חצי חר?"

"תפתח את החמש לפרשת בא", אמר אבא. "אני רוצה להראות לך שם משהו."

אברהם יצחק פתח את החמש, ואבא הצביע לעבר פסוק מסוים.

"החדש הזה לכם ראש חדשים", קרא אבא. "למה זה כך? הלא ראש השנה הוא בתשרי! כעת דפדף אל תחלת חמש בראשית, וקרא בבקשה את הרש"י הראשון."

אברהם יצחק דפדף לפרשת בראשית.

"רש"י אומר שהתורה היתה צריכה להתחיל מ'החדש הזה לכם', אמר.

"נכון מאוד", אמר אבא. "התורה פותחת בתאור של בריאת שמים וארץ, אבל בעקרון היה אפשר לדלג למצוה הראשונה שבה נצטוו ישראל."

”כַּעַת, לִפְנֵי שְׂאֲנֵי מִמְשִׁיךְ, אֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּרְאֶה מִשְׁהוּ.”

לְהַפְתָּעַתּוֹ הַרְבֵּה שֶׁל אַבְרָהָם יִצְחָק, אָבֹא שְׁלֹף שִׁקִּית נִיר עִם הַכְּתוּב ”מֵאֲפֹה הַבּוֹטִיק הַכָּשֵׁר שֶׁל פִּיט”, וְרוֹקֵן אֶת תְּכוּלְתָּהּ עַל גְּבִי הַשְּׁלֶחַן הַמְשֻׁרְדִי. אָבֵל בְּמִקּוֹם שִׁינְשָׁר מִמְנָה מֵאֲפִים נְחֻמְדִים לְמֵרְאָה כְּפִי שְׁפָרְסָם, הָיוּ שָׁם נֶק כְּמֵה גּוֹשִׁי בְּצֶק שְׂרוּפִים.

מִישָׁהוּ דָּפֵק בְּדִלְת הַמְשֻׁרְד.

”אֲפֹשֶׁר לְהִכְנִס!” קָרָא אָבֹא.

”מֵר שֶׁטְרוֹן”, אָמַר אָדָם צָעִיר שֶׁעָמַד בְּפֶתַח. ”רְצִיתִי לְהוֹדִיעַ לָךְ שְׁמֵאֲפֹה הַבּוֹטִיק הַכָּשֵׁר שֶׁל פִּיט הַכְּרִיז עַל פְּשִׁיטַת רֶגֶל. הֵם סָגְרוּ אֶת הַעֲסָק.”

”שְׁכוּיִם עַל הַחֲדָשׁוֹת הַטּוֹבוֹת, ר’ הַעֲשִׂי”, אָמַר אָבֹא, וְאִז פָּנָה שׁוֹב אֶל אַבְרָהָם יִצְחָק. ”אֲתָה מִבֵּינֵינוּ, סוֹכֵן רְכָבִים אֵינִי יְכוּל לְבַנוֹת בְּנֵינוּ, לְקַרְא לָזֶה מֵאֲפִיָּה, וּלְצַפּוֹת לְהַצְלִיחַ בְּכֶךְ. פִּיט לֹא יָדַע דָּבָר וְחָצִי דָּבָר עַל אֲפִיָּה. כָּל הַ’אֲוִפִים’ שָׁלוּ הָיוּ מְכוּנְאֵי רְכָב לְשַׁעֲבֵר, וְחֲדָרֵי הַנְּסוּיִים אֶפְלוּ לֹא הִכִּילוּ תַנּוּרִים. זֶה בְּכֻלָּל לֹא נְחָשָׁב מֵאֲפִיָּה, נְכוֹן?”

”כְּמוֹ כֵּן, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרָא אֶת הָעוֹלָם, אָבֵל אֵלֹהִים לֹא נִתְּנוּ הַמְצָאוֹת, לֹא הִיְתָה שׁוֹם תְּכָלִית לְעוֹלָם. כְּפִי שְׁמֵאֲפִיָּה אֵינְנָה מֵאֲפִיָּה אֵלֹא אִם כֵּן בְּאֵמַת אוֹפִים בָּה לְחַמִּים וּמֵאֲפִים, כֶּךְ גַּם הָעוֹלָם אֵינִי עוֹלָם אֵלֹא אִם כֵּן יֵשׁ בּוֹ מְצָאוֹת שִׁיְהוּדִים יְקִימוּ.

”וְזוֹ הַסִּבָּה שֶׁכְּפִי שְׂרָאֵשׁ הַשָּׁנָה וְסִפֵּר בְּרֵאשִׁית עוֹסְקִים בְּבְרִיאַת הָעוֹלָם, כֶּךְ חֲדָשׁ נִסָּן וְסִפֵּר שְׁמוֹת עוֹסְקִים בְּבְרִיאַת תְּכָלִית הָעוֹלָם.”

אַבְרָהָם יִצְחָק חִיָּךְ. ”תּוֹדָה לָךְ ה’ שְׁאֲתָה שׁוֹלֵחַ פְּרֻנְסָה לְמִשְׁפָּחָה שְׁלֵנוּ. וְתּוֹדָה לָךְ ה’ שֶׁבְּרֵאֶת אֶת הָעוֹלָם וְנִתְּתָ לָנוּ מְצָאוֹת שֶׁהוֹפְכוֹת אֶת הַבְּרִיאָה לְמִצְלַחַת.”

עֵבֶת עוֹלָם וּמְבָרְךָ!

נָשׁוּב וּנְחַדְד:

1. מִדּוּעַ הַתּוֹרָה הִיְתָה צְרִיכָה לְהִתְחִיל מִפְּרֻשֵׁת הַחֲדָשׁ?
2. מַהִי תְּכָלִית הַבְּרִיאָה?